

יומן אירועים
עוד לא
אבדה תיקוחות

אחרי חידלון של חודשים
ארוכים נדמה שלא נסתם
הגולל על התעשייה
הישראלית. — אפילו
שידורי מקליין תבוא לבקרו

אינתיפאדה, בחירות, מיתון — מה לא. עובדה
אחת בלטה בשנה האחרונה: רממה באולפנים. אין
יוצא ואין בא. אכל כיאה לארץ הניסים והנפלאות
משהו בכל זאת זו, ופה ושם מנערים את האבק.
ראשונה היתה זו מיכל בת יארד, שכבר מצלי
מת כיפו את סירטה אנף ואחת נשים, לפי סיפור
של דן בניה קרי, עם הצלם יואב קרש והעורך

שחקנית מקליין
ישראל בפברואר

יוסף גרינפלד. בתפקידים המובילים ריטה,
יוסי סולק, ניסים עזיקרי, סאלים דאו,
לבנה פינקלשטיין וגאללה נרני.
תיקוה טקנה נורעה בליים של חברי איגוד
המפיקים בפגישתם עם מייקל ג'י סוקס, יו"ר
חברת הבי"א, שאמנם ביקר בישראל את מישי
פחתו, אבל הביע שביעות רצון מהסרטת לנוב
את השמיים. שנעשתה בישראל על ידי יורם
בן עמי, ואף הכטיח להשתרל לשכנע אנשי
אולפנים אמריקאים לכוא ולסייר באתרי צילום
אפשריים בישראל.

מי שיוכל להדריכם הוא בלי ספק המפיק ג'ון
קורמן, שחזר לישראל עם בימאי הסרט פארא
דייס, סטיבן גילארד, שכתב וביים עבור
קונו מצחיקו בשם איש ושמו סארן. קורמן, חסיד
ותיק של הסרטים בישראל, ייאלץ להימנע הפעם
מן האתרים החביבים עליו בשטחים הכבושים, וי
צלם באזור יסדמלת.

שימועון ארמה, ישראלי המתגורר בלוס
אנג'לס, מכין לו צבא של ניצבים ישראלים לשני
הסרטים המקבילים העורב הלבן עם ג'ון קלוז,
שתשחק פסיכולוגיה הנפשית עם אדולף אייכמן,
שאותו ישחק השחקן רוברט דובאל. רוב ימי
הצילום ייערכו באולפני יאדראן המפורסמים
שבאגריב.

לסירטו האחר, טרוימף — או בשמו האחר
הנולד אמוס — נעה אימה בשלומון אורן,
שנלקח לאושוויץ מסלונקי והשתתף בשעתו בק
רכות האינתי. שימו הגרמנים מנסה להתייכח.
טסבי לגרעין העוברת. הוא מנסה הבימאי
רוברט יאנג לבנות את עלילת סירטו.
גור הלר, שסירטו הקצר סרם לילה נשאר
חרוט בזיכרון, מכין את סירטו הארוך הראשון

ארכיטקט
ברומא

כרס של ארכיטקט (מוסיאון, תל-
אביב, בריטניה) — זה הסרט שעשה
פיטר גרינאוואי לפני טובעים
במיספרים, והוא מכין במידה רבה
את ההמשך. גיבור הסרט מנסה להרעילו, ושני הדברים גם יחד קורים
הלכה למעשה בסרט הבא.

העלילה מספרת על אדריכל אמריקאי ורעייתו המגיעים לרו-
מא, כאורחי מישפחה המבקשת לארגן תערוכה לזכר ארכיטקט
צרפתי מן המאה ה-18. מן הרגע שמגיעים השניים לרומא מוצא
עצמו הגיבור כבול במערכת של איירועים שהוא מאבד את
השלטיה עליהם. התערוכה, כך מסתבר, היא בעיקר תרגיל של
יחסי ציבור, המשמש לגיוסי כספים למטרות אחרות. אשתו
קצה בעקרונות הרוחנית שלו ובלבטיו הניצחיים, ועוזבת אותו
לסובת בנו החלקלק של הממונה על כספי התערוכה, והוא נתקף
בכאבי בטן עזים, המזכירים לו תחילה את מצבו של הקיסר
אוגוסטוס, שאכל תאנים טבולות ברעל שהכינה לו זוגתו, ליב-
יה. בהמשך מסתבר שבכרסו הטופחת מתפתח לו הסרטן. בש-
עה שביטנה על אשתו טופחת מהריון, הריון שהוא הכשיל
בהתנהגותו פעמים רבות בעבר.

למרות השם והרושם, אין זה כלל סרט על ארכיטקטורה,
אלא בעיקר מסה על הניוון של התרבות המערבית, שכמו האר-
כיסקט עצמו, חולה אנושה, במצב של התפוררות, עקרה ואינה
מסוגלת עוד ליצור מאומה. במיקרה הטוב היא עוסקת בקיטלוג

בריאן דנהי וקלואה ווב — סרטן מערבי

ובסידור ערכי העבר, שלהם היא קדה קידות עמוקות. זה גם
תיאור מצבה של האמנות בימינו, הנתונה בידי אמרגנים ממוק-
פקים ורודפי בצע, טפילים שכל קיומם על הזולת.
כרגיל אצל גרינאוואי, הסרט הוא בעל חזות מדהימה בעוצמת-
תה. נדמה כאילו כל תמונה היא ציור, והרי גם זה חלק מן
המשמעות של הסרט, השוואת המקור האותנטי לתעתיקים
עלובים. מכל סרטיו, זהו הסרט האישי ביותר, לא מעט בזכות
דמותו של השחקן בריאן דנהי, עצום-המימדים ורבי-ההבעה.

החונק
בהודו

מיסתורי הודו (הודו, תל-אביב,
בריטניה) — סרט הרפתקות ממוק-
פק, המנסה להיות בעת ובעונה אחת
חיקוי לגונגה דין, האיש שרצה להיות

מלך ואולי אף המעבר להודו, ואינו מצליח להיות יותר מחיקוי
חיור שמתאים, במיקרה הטוב ביותר, לסידרת טלוויזיה.
העלילה, הלוקחה מספר של ג'ון מאסטרס, שהוא עצמו נשען
על סיפור של גובה בחברת המושבות הבריטית, שחי במחצית
הראשונה של המאה הקודמת, מספרת על כנופיית מרצחים
שזרעו אימה בכל רחבי המדינה, בשם האלה קאלי, שאותה
שירתו ואשר, לדעתם, נתנה בידיהם את הרשות לחנוק את
קורבנותיהם ולשדוד את רכושם.

קשר השתיקה והאימה מסביב לכנופייה נשבר כאשר קצין
בריטי מתחמש להודי, מתקבל לתוך שורות הכנופייה, ומצליח
לחשוף את האמת, שאיש לא רצה להאמין בה קודם לכן, גם לא
הממונים עליו בצבא הכיבוש הבריטי.

הצד המעניין בסיפור, צריך להיות העובדה שבשלב מסוים
עומד המתחמש ליפול בשבי קיסמי האלה קאלי, וכמעט להפוך
באמת ובתמים לחונק מדופלם השואב הנאה שמימית ממעשו.
רק הם פתאומי, לקראת הסוף, מחזיר לאיש את שפיותו, ומ-
אפשר לו למלא את משימתו בהצלחה.

אבל שום דבר בסרט אינו מעניין באמת. הדמויות הראשיות
והמישניות הן חדימימדות להחריד, צללים עלובים של הק-
לישאות של סירטי-הרפתקות ישנים, אך ללא ההומור, ללא

פירס ברוסנאן וסעיד ג'אפרי — תחפושת מיזרחית

הקצב וללא הדימיון שהיה באותם הסרטים. אין שום ניסיון
רציני להסביר באמת את פולחן קאלי, כדי להכניס גם את
הצופה בסוד עוצמת הקסם שעובר הגיבור.

הכל מתנהל במישור כל-כך שקוף, עד שלקראת הסוף, כאשר
מופיע הצבא כדי להציל את הגיבור, כמעט ומתבקשות תרועות
הצוצרה כמו במערבונים הישנים. אשר לפירס ברוסנאן, שכל
תהילתו בינתיים על רמינגטון סטיל, הוא מספיק בקושי למלא
מסך קטן. במסך גדול, הוא חסר-נוכחות והולך לאיבוד.

מוצג גם בירושלים) — ביוגרפיה של אחד
מענקי הג'אז בכל הזמנים, הסקסופוניסט צ'ארלי
פרקר, מבוימת בהכנה וברגישות על ידי קלינט
איסטווד ומשוחקת להפליא על ידי פורסט ויטא-
קר. מומלץ לאוהבי ג'אז.

*** צא וראה (אורלי, בריה-המועצות,
מוצג גם בירושלים) — מסה מטילת אימים על
זוועות המילחמה בכיילורוסיה. אחת התמונות
המחרידות והמפחידות ביותר של מעשי הנאצים
בקולנוע העולמי. ביים אלם קלימוב.

*** דוריט הקמנה (לב, בריטניה) —
שם שבו ידועה הסדרה, עם אלק גינס, דרך ג'אקובי,
סיריל קיווק, ועוד. מיפגן נאה של יכולת מישחק
ותגינה לאוהבי התרבות הבריטית.

ירושלים:

תזריך
חובה לראות
תל-אביב: ביד, צא וראה

בטלוויזיה
סרטי קולנוע
* * * חמש נקודות חנק (18 בינואר, אר-
מישטרה, שאמו רודה בו, ורדף
לפי תחפושת וג'ורג' סיוגל הנאבב
עליון חותמות של שמתן. ומ-
עם רוד שטיינר
סמית.